

Pf.IV.20.665/2011//4.

A Debreceni Ítéltábla a PÁRTFOGÓ ÜGYVÉD NEVE(CÍME) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek -, a Kuruczné Dr. Tisza Katalin (CÍME) ügyvéd által képviselt alperes neve (ALPERES CÍME) alperes ellen, házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 6.P.22.288/2010/46. számú kijavító végzésével kijavított, 2011. szeptember 1. napján kelt 45. sorszámú ítélete ellen, a felperes által 47., az alperes által 48. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja és a felperes által az alperesnek házastársi közös vagyon megosztása címén fizetendő összeget 455 396 (Négyszázötvenötezer-háromszázkilencvenhat) Ft-ra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 8000 (Nyolcezer) Ft másodfokú perköltséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját 81%-ban a felperes, 19%-ban az alperes viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A peres felek 2003. június 28. napján kötöttek házasságot, melyet a Nyíregyházi Városi Bíróság a **TANÚ 2/6.** számú, 2008. október 20. napján jogerőre emelkedett ítéletével felbontott. A peres felek házassági életközössége 2008. március 10. napján szűnt meg.

A felek a bontóper során egyezséget kötöttek a közös kiskorú gyermekük elhelyezése, tartása, a vele való kapcsolattartás, továbbá az utolsó közös lakás osztott használata kérdésében, de a házastársi közös vagyon megosztására nem került sor. A peres felek utolsó közös lakása a **C Í M** szám alatti közös tulajdonukat képező 47 m²-es lakás volt, amelyből az életközösség megszakadásakor a felperes a kiskorú gyermekkel Budapestre költözött, oda 2010. év elején költözött vissza. Az életközösség megszakadását követően a lakást az alperes használta 2009. júniusáig, fizette a lakásfenntartással felmerülő költségeket, míg a lakáshitel törlesztő részleteit a felperes teljesítette.

Az életközösség megszakadásakor a feleknek a lakáshitelen és az ahhoz kapcsolódó állami támogatás és szociálpolitikai kedvezmény visszafizetésével összefüggő tartozáson, valamint gépjárművásárlással összefüggő lízingdíj-tartozáson túlmenően a **BANK 1** Banknál, az **BANK 2** Banknál, a **BANK 3** nál és az **BANK 4** Banknál hitelkártyára felvett hitel, továbbá

az utóbbi banknál személyi kölcsön és folyószámlahitel tartozása volt. A törlesztő részleteket részben a felperes, részben az alperes teljesítette.

A felperes keresetében a házastársi közös vagyon megosztását kérte oly módon, hogy a bíróság kötelezze az alperest a birtokában lévő felperesi különvagyon megtérítésére 348 000 Ft értékben, a házastársi közös vagyon megosztásából eredően 210 000 Ft értékű ingóság kiadására, és 52 500 Ft értékkülönbözet megtérítésére. Kérte továbbá a közös tulajdonban álló **C Í M** szám alatti ingatlanon a közös tulajdon megszüntetését azzal, hogy a közös pénzügyi tartozások elszámolásának eredményeként 1 850 000 Ft megváltási ár megfizetésére vállal kötelezettséget.

Az alperes ellenkérelmében a házastársi közös vagyon megosztását és az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését nem ellenezte, de vitatta, hogy a felperes különvagyont magával vitte, továbbá az ingóságok megosztásának a felperes által megjelölt módját. Kérte, hogy a felperes térítse meg az általa befizetett törlesztő részletek 1/2 részét, továbbá a **BANK 3**hoz átutalt áruhitelnek értékét, a 14220108-12491045. számlára átutalt 20 000 Ft-ot, a 2008. május 6-án a **SZOLGALTATO 1** részére befizetett 21 651 Ft és a **SZOLGALTATO 2** részére 2008. november 10. napján befizetett 17 900 Ft számlatartozást.

Az elsőfokú eljárás során a felperes az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése iránti kereseti kérelmétől elállt, ezért az elsőfokú bíróság a pert ebben a részében megszüntette.

Az elsőfokú bíróság a feleket meghallgatta, az általuk felajánlott bizonyítást fogadatosította, majd a 45. sorszámú - a 46. sorszámú végzésével kijavított - ítéletével kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek házastársi közös vagyon megosztása címén 218 140 Ft-ot, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120 000 Ft perköltséget. Kimondta, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének díját és a le nem rótt 147 630 Ft kereseti illetéket a felperes pervesztessége és teljes személyes költségmentessége folytán az állam viseli.

Döntése indokolásában a felperesi és az alperesi különvagyont, valamint a közös vagyon körét, az ingóságok birtokállapotát és azok értékét a felek egyező nyilatkozata, valamint **TANÚ 1** és **TANÚ 2** tanúk vallomása alapján állapította meg.

A későbbi fellebbezéssel érintett körben a felek közös tulajdonát képező laptopot a felperesnél számolta el **TANÚ 2** tanúvallomása alapján, aki akként nyilatkozott, hogy az életközösség megszakadását követően járt a felperesnél, az akkor már általa ismét birtokba vett lakásban, ahol a laptopot látta, azt a felperes előtte használta.

Mindezek alapján megállapította, hogy a peres felek közös tulajdonát képezte 705 000 Ft értékű közösvagyon ingóság, amelyből egyik fő jutója 352 500 Ft, ezért figyelemmel arra, hogy az alperes ebből 225 000 Ft értékű ingóságot tart magánál, 125 700 Ft megtérítési igénye van a felperessel szemben, továbbá a felperes birtokában van az alperes különvagyont képező étkezőgarnitúra 40 000 Ft értékben, amely alapján a felperes 167 500 Ft ingó értékkiegyeztetés megfizetésére köteles.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a peres felek az életközösség megszűnését követően a **BANK 1** hitelkártya-szerződés alapján 117 891 Ft befizetést teljesítettek,

melyből az elsőfokú bíróság 56 342 Ft befizetést a felperes, míg 61 549 Ft befizetést az alperes javára számolt el, figyelembe véve és aránypárba állítva a 2008. április-május havi **BANK 5** folyószámlára érkező jövedelmeiket. Ez alapján a felperes 2603 Ft-ot tartozik megfizetni az alperesnek.

Az **BANK 2** Banknál vezetett bankkártya hitelszerződések alapján, az arra befizetett törlesztések elszámolásával az alperesnek további 28 369 Ft megtérítési igénye keletkezett. A **BANK 3**nál kötött bankkártya-szerződés alapján fennálló hitelszámlásnál az elsőfokú bíróság figyelembe vette azt a tényt, hogy a hitel rulírozó jellegű volt, a hitelkártyát az életközösség megszakadását követően a felperes használta, arról pénzt vett fel saját szükségletére, amely tartozás megfizetése az alperest már nem terheli. Az életközösség megszakadásakor fennálló tartozás összege 238 276 Ft volt, mely tartozás részben 2008. május hónapban - jövedelmeik arányában: 54%-46% - került megfizetésre, melyek figyelembevételével a peres feleket személyenként 119 138 Ft-ban terhelő tartozásból az alperes csupán 65 520 Ft-ot teljesített, melynek eredményeként 53 618 Ft megtérítésére köteles a felperesnek.

A peres feleket az **BANK 5** Bankkal szemben hitelkártya-, folyószámlahitel- és személyi kölcsön tartozások terhelték.

A peres felek **BANK 5** hitelkártyán fennálló tartozása az életközösség megszakadásakor 338 720 Ft volt, melyet 2008. március-április-május hónapokban - jövedelmeik arányában - a közös **BANK 5** folyószámláról teljesítettek. A hitelkártyát az életközösség megszakadását követően a felperes használta, pénzt vett ki róla, mely tartozás megfizetésére az alperes nem köteles, ezért az elsőfokú bíróság a megtérítési kötelezettség megállapításánál az életközösség megszakadásakor fennálló tartozásból indult ki, amelyből az alperes csupán 57 148 Ft-ot teljesített, ezekből 112 212 Ft megfizetésére köteles a felperesnek.

Az **BANK 5**-nél lévő folyószámlahitelen az életközösség megszakadásakor fennállt tartozás 152 855 Ft volt, melyből 2008. március-április-május hónapokban - jövedelmeik arányában - 168 817 Ft befizetésére került sor, mely összeget az elsőfokú bíróság az elszámolásnál a három hónapra befizetett jövedelem arányában (30-70%-ban) vette figyelembe a felek javára, így a felperes oldalán 50 615 Ft, míg az alperes oldalán 118 102 Ft elszámolására került sor. Az életközösség megszakadásakor fennálló tartozáshoz viszonyítva ez okból a felperest 30 571 Ft megtérítése terheli.

A peres felek mind a ketten vettek fel személyi kölcsönt az **BANK 5**-től, a felperes által felvett személyi kölcsön felvételére még az életközösség fennállása alatt egyösszegben került sor, az életközösség megszakadását követően a ténylegesen visszafizetett összeg 487 487 Ft volt, melyet 2008. március-április-hónapokban a peres felek a közös bankszámláról jövedelmeik arányában fizettek, 2008. júniusától kezdődően pedig azt a felperes teljesítette, így az alperes a tartozásból 43 145 Ft-ot, a felperes 444 333 Ft-ot fizetett meg, ezért az alperest 200 594 Ft megtérítése terheli.

Az alperes nevén lévő személyi kölcsön tartozás - hasonló módon történő elszámolása során - az összes befizetés 695 291 Ft volt, melyből a felperest 252 873 Ft megtérítése terheli az alperes felé.

A peres felek az **BANK 4** Banktól felvett hitelből vásárolták személygépkocsijukat, mely tartozásból az alperes a gépkocsi lefoglalásáig 562 294 Ft lízingdíjat fizetett meg, amely alapján a felperes 281 147 Ft megfizetésére köteles az alperes felé. A peres feleknek

azonban továbbra is fennáll az E Zrt-vel szemben 2 338 856 Ft tőke és 578 166 Ft késedelmi kamatfizetési kötelezettsége, amely őket egyenlő arányban terheli.

A peres felek az BANK 4 Banktól lakásvásárlási hitelt, szociálpolitikai támogatást és állami támogatást is igényeltek. A lakásvásárlási hitelből az életközösség megszakadásakor fennállt tartozás összege 5 571 515 Ft volt, melyből a peres felek az életközösség megszakadását követően 1 721 643 Ft-ot teljesítettek (felperes 1 038 643 Ft-ot, alperes 683 000 Ft-ot), így az elszámolás során az elsőfokú bíróság az alperes terhére 117 821 Ft megtérítési kötelezettséget állapított meg.

A második gyermek meg nem születése miatt a peres felek 400 000 Ft szociálpolitikai támogatását 1 500 000 Ft hitellé alakított át a bank, mely tartozásból a felperes 85 527 Ft-ot teljesített, ennek fele összege megtérítésére köteles az alperes.

A peres feleket az állami támogatás igénybevételeivel összefüggésben 434 390 Ft visszafizetése terhelte, melyből a felperes 24 939 Ft-ot teljesített, ezáltal az alperest 12 470 Ft megfizetése terheli.

A peres felek az BANK 4 Banknál az életközösség fennállása alatt hitelkártya-szerződést is kötöttek, amely alapján az életközösség megszakadásakor fennálló tartozásuk 224 951 Ft volt. A hitel rulírozó jellegű volt, az életközösség megszakadását követően a felperes továbbra is vett fel pénzt a hitelkártyával, mely tartozás megfizetésére az alperes nem köteles. Az életközösség megszakadását követően a hitelkártyára a peres felek 444 825 Ft befizetést teljesítettek, a felperes 423 845 Ft-ot, az alperes 20 980 Ft-ot, így az alperes a rá háruló 112 475 Ft tartozásból 91 495 Ft megfizetésére köteles a felperes felé.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes tartozik az alperesnek megtéríteni 595 563 Ft-ot, míg az alperes 630 973 Ft-ot. Az alperes az életközösség megszakadását követően megfizetett továbbá a felperesnek 21 651 Ft összegű **SZOLGALTATO 1** számlát, 17 900 Ft **SZOLGALTATO 2** számlát, valamint a **BANK 3** részére áruhitel címén 6145 Ft-ot, amely a felperest terhelte, továbbá a felek által még az életközösség fennállása alatt felvett áruhitelből 6715 Ft-ot, amelynek 1/2 része a felperest terheli. A felperes ezen túlmenően az alperes számlájáról 2009. január 19. napján felvett 35 000 Ft-ot és 2009. május 29-én az alperes átutalt a felperes részére 4000 Ft-ot. Mindezek alapján a felperes további 88 053 Ft megfizetésére köteles az alperesnek, mely megtérítési igények és az ingóságokból eredő értékkülönbözlet elszámolásával összesen a felperest - kerekítve - 218 140 Ft megfizetése terhel.

Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy bár a pénzüintézetek felé teljesített befizetések elszámolta, azonban a feleknek jelentős összegű vissza nem fizetett hiteltartozása van a pénzüintézetek felé, amelyek elszámolására az eljárás jelenlegi szakaszában nincs mód és lehetőség, ezért erre vonatkozóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes az eljárás során pervesztes lett, tekintettel arra, hogy az alperest a bíróság a felperesi különvagyon kiadására nem kötelezte, a közös ingóságok megosztásából eredően is a felperest terhelte értékkülönbözlet megfizetése, ugyanakkor a peres felek közötti hitelszámlásból eredően is a felperest terhelte megtérítési kötelezettség, továbbá az alperes által előterjesztett megtérítési igények is megalapozottak voltak, ugyanakkor a felperes az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetésétől elállt. Ezért az elsőfokú bíróság a felperest pervesztesnek tekintette és őt a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján az alperesi perköltség megfizetésére kötelezte,

megállapította továbbá, hogy személyes költségmentessége folytán az általa le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli és az államot terheli pártfogó ügyvédjének díja is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a fizetési kötelezettsége mellőzését kérte. Sérelmezte az ingóságok közül a laptop nála történő elszámolását, továbbra is azt állítva, hogy az nincs a birtokában, mivel az alperes volt az, aki magával vitte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság **TANÚ 2** elfogult tanúvallomására alapította e körben döntését. Másodlagosan kérte figyelembe venni, hogy a laptop törlesztő részleteit az életközösség megszűnése után egyedül teljesítette. Az **BANK 4** lakáshitel vonatkozásában az ítélet számítási hibájának kijavítását kérte, melynek eredményeként a hitelek elszámolásából eredően nem 630 973 Ft, hanem 690 974 Ft csökkenti megtérítési kötelezettségét. Túlzottnak tartotta a terhére megállapított perköltség összegét is, e tekintetben a fizetési kötelezettsége mellőzését kérte.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a felperes fizetési kötelezettségének 493 238 Ft-ra történő felemelését kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett a 2008. március-április-május hónapokra az **BANK 5** Banknál vezetett lakossági folyószámlára érkezett bevételeik alapján felállított aránypárok tekintetében, mely számítási hiba kihatással volt azon hitelekre, amelyet e folyószámláról fizettek. A helyes aránypárokat 2008. március hónapban 12-88% helyett 32-68%-ban, 2008. április hónapban 24-76% helyett 20-80%-ban, míg 2008. májusában 54-46% helyett 27-73%-ban jelölte meg. Ezekből a **BANK 1** Bank és az **BANK 2** Bank felé fennálló tartozások fejében

- a felperesnek 2603 Ft, helyett 8803 Ft
- 28 369 Ft helyett 26 261 Ft tartozása keletkezett,
- míg a **BANK 3**, az **BANK 4** Bank hitelkártya-szerződése, az **BANK 5** hitelkártya és az **BANK 5** személyi kölcsön alapján történő elszámolások esetében
- 53 618 Ft helyett 50 378 Ft-ra,
- 91 495 Ft helyett 79 825 Ft-ra,
- 112 212 Ft helyett 115 442 Ft-ra, míg
- 200 334 Ft helyett 198 334 Ft-ra kérte megtérítési kötelezettsége módosítását.

A felperes nevén lévő személyi kölcsön vonatkozásában pedig - részben később részletezett okból - a felperes fizetési kötelezettségét 249 707 Ft-ban, míg az **BANK 5** lakossági folyószámla tartozás tekintetében 30 571 Ft-ról 35 156 Ft-ra kérte módosítani.

Vitatta továbbá az elsőfokú bíróság döntését ate tekintetben is, hogy - álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság a nevén lévő **BANK 5** személyi kölcsön befizetését összegszerűen nem jól állapította meg, mert a 2008. június 4., 16., július 3., 15., augusztus 4. és szeptember 10-i befizetések, összesen 86 538 Ft összegben tőle származnak. A közös **BANK 5** számlájuk 2009. májusban szűnt meg, az utóbb érkező pénztári készpénzbefizetéseket ő eszközölte, ezáltal az **BANK 5** személyi kölcsönére a felperes saját pénzéből soha nem fizetett, mivel csak ő rendelkezett keresettel, és a felperes mindig csak az ő nevén lévő hiteleket teljesítette. 2008. szeptember hónapban az utolsó átutalásnál még számlatulajdonos volt, 2008. szeptember 8. napján pedig befizetett 42 060 Ft-ot, hogy le tudják vonni az aktuális

törlesztő részletet, mely 2008. szeptember 10. napján meg is történt. Így helyes számítás szerint az alperes nevén szereplő **BANK 5** személyi kölcsönre a felperes fizetett 11 401 Ft-ot, az alperes 683 890 Ft-ot, mely alapján a felperesnek 336 244 Ft megfizetési kötelezettsége keletkezett.

Számítási hiba miatt álláspontja szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság az BANK 4 Banknál vezetett lakásvásárlási hitel, a szociálpolitikai támogatás és az állami támogatás törlesztő részleteit, így az előbbi tartozás fejében csupán 15 153 Ft megtérítésére köteles. A befizetett szociálpolitikai támogatás összege is helytelenül lett megállapítva 85 527 Ft összegben, az a valóságban csak 70 876 Ft, az állami támogatás összege esetében pedig 24 939 Ft helyett 24 918 Ft.

Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem számolta el a 2011. február 23. napján kelt érdemi ellenkérelme 5. pontjában felsorolt időpontokban a felperes által a közös számláról felvett összegeket, amely 2008. április 11. napján 72 000 Ft, míg 2008. május 13. napján 25 000 Ft, 30 000 Ft és 2 x 25 000 Ft volt. Az elsőfokú bíróság ezen megtérítési igényéről nem rendelkezett, holott ezen összegek felvételét a felperes nem vitatta. Előadta, hogy az április 11. napján felvett 72 000 Ft megtérítésére nem tart igényt, mivel az a hitelkeret emelés következménye lehetett. Igényt tartott azonban a 2008. május 13. napján felvett, összesen 105 000 Ft megtérítésére, melynek felvételére a felperesnek azért volt lehetősége, mivel 2008. május hónapban 100 700 Ft fizetésén túl 2008. május 11. napján 80 000 Ft-ot fizetett be az automatába.

Számításai részletezésével a felperes által fizetendő összeget az ingó értékkiegyenlítéssel együtt 1 048 164 Ft-ban, míg az általa fizetendő összeget 554 926 Ft-ban jelölte meg, melynek eredményeként a marasztalási összeg 493 238 Ft-ra történő felemelését kérte.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében aaptalannak tartotta a felperes fellebbezésében foglaltakat, továbbra is fenntartotta, hogy a laptop a felperes birtokában van, azt nem hozta el. E vonatkozásban édesanyja elfogulatlan, aggálymentes nyilatkozatot tett. Előadta azt is, hogy bár a felperes a 2011. február 24. napján megtartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy volt egy közös tulajdonú laptopjuk, de az az alperes birtokában maradt (6. oldal hatodik bekezdés), ennek ellenére a tárgyalást követően, 2011. március 24. napján feljelentést tett ellene, azt állítva, hogy ezen a napon a laptopot tőle ellopta. Állította, hogy amennyiben a tárgyaláson már birtokában volt laptop, nyilvánvalóan későbbi időpontban nem lophatta azt el, amely igazolja a felperes szavahihetetlenségét. Csatolta a rendőrségi határozatot, melyben házkutatást és lefoglalást rendeltek el vele szemben 2011. szeptember 13. napján. A lakáshitelek elszámolásában elismerte, hogy valóban számítási hiba történt, ezt a fellebbezésében maga is előadta, azonban az elsőfokú bíróság ténymegállapításai is hibásak, melyre vonatkozó fellebbezési kérelmét továbbra is fenntartotta. Nem tartotta eltűzottnak az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét, mivel az a pertárgy értékéhez és a jogi képviselő által elvégzett munkához igazodott.

Az ítéletábla a peres felek fellebbezését „A polgári perrendtartásról” szóló, többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja, a (3) és (4) bekezdései alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az ítélet tábla a peres felek fellebbezését részben alaposnak találta, az alábbiak szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást lényegében helyesen állapította meg, jogi következtetései is túlnyomó részt helytállóak, azonban az elszámolás során kisebb számítási hibákat vétett, amelyek az elszámolás részbeni egymásra épülése folytán, ha kis mértékben is, de az elszámolás módosítását tették szükségessé.

1. A felperes alaptalanul sérelmezte a fellebbezésében a közös tulajdonban lévő laptop birtokában történő elszámolását.

Az elsőfokú bíróság **TANÚ 2** tanúvallomására is figyelemmel a laptopot - a felek által egyezően elfogadott 115 000 Ft értékben - a felperes birtokában lévőként számolta el. Bár a felperes a tanú elfogultságára hivatkozott, azt cáfolja annak ténye, hogy a tanú meghallgatásakor észrevételt nem tett, a tanú által előadottakat nem sérelmezte. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a felperesnél történő elszámolás helyességét támasztja alá az alperes által csatolt, az elsőfokú ítélet kihirdetését követően kelt ... Rendőrkapitányság Gazdaságvédelmi és Vizsgálati Alosztályának .../Bü. számú határozata is, melynek indokolása szerint a felperes 2011. március 24. napján feljelentést tett ismeretlen tettes ellen az ugyanezen a napon a lakásba erőszakos behatolás nélkül bement és a laptopot eltulajdonító ismeretlen tettes ellen, holott saját korábbi előadása szerint a laptop nem maradt birtokában.

A felperes alaptalanul igényelte másodlagos fellebbezési kérelmében a laptop hitel törlesztő részleteinek elszámolását is, mivel erre irányuló igényt az elsőfokú eljárásban nem terjesztett elő.

2. A felperes alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett a lakáshitel elszámolása körében, amely hibát az ítélet tábla az alperesi fellebbezés elbírálása során - a később részletezettek szerint - korrigált.

3. Az alperes alappal vitatta fellebbezésében az elsőfokú bíróság által felállított jövedelem aránypárokat, melyet a bíróság az életközösség megszűnését követően a feleknek az **BANK 5** folyószámlára érkező jövedelmek alapján állapított meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a folyószámlára érkező 2008. március-május havi jövedelmeket, de számítási hibát vétett az aránypárok felállításakor, amely kihatással volt a folyószámláról fizetett hiteleszámlákra is. Az elsőfokú bíróság által 12%-88%, 24%-27% és 54%-46%-ban megállapított aránypárokkal szemben a felek jövedelmének helyes aránya

2008. márciusában 32%-68%,

2008. áprilisában 20%-80%,

2008. májusában 27%-73% volt, az alperes fellebbezésében részletezett jövedelmek szerint, melyet ez okból az ítélet tábla tételesen nem jelöl meg.

Az aránypárok megváltoztatása az elszámolást az alábbiak szerint módosítja:

a) BANK 1 Bank hitelkártya

A peres felek összes befizetése: 117 891 Ft.

Felperes befizetése:

(2008. április-május hónapban 20%, 27% aránnyal számolva): 50 142 Ft
Alperes befizetése:

(2008. április-május hónapban 80%, 73% aránnyal számolva,
az elsőfokú bíróság elírását is korrigálva): 67 749 Ft.

Egy főre eső összeg: 58 945 Ft,

Felperes által megtérítendő alperesnek:
(elsőfokú ítélet szerint: 2 603 Ft) 8 803 Ft

b) BANK 2 bankkártya hitel

A peres felek összes befizetése 584 522 Ft.

Felperes befizetése:

(2008. március-április hónapban, 32%, 20% aránnyal számolva):

1.) a felperes nevén lévő számlára: 052 Ft,

2.) alperes nevén lévő számlára: 3 948 Ft

Alperes befizetése:

(2008. április hónapban, 68%, 80% aránnyal számolva):

1.) a felperes nevén lévő számlára: 61 404 Ft,

2.) alperes nevén lévő számlára: 257 118 Ft.

Egy főre eső összeg: 261 Ft

Felperes által megtérítendő alperesnek
(elsőfokú ítélet szerint: 28 369 Ft): 26 261 Ft.

c.) BANK 3kártyahitel

A peres felek összes befizetése 403 295 Ft.

Ebből közös adósság: 276 Ft,

Egy főre eső tartozás: 138 Ft.

Alperes befizetése:

(2008. május hónapban 73% aránnyal számolva): 68 760 Ft

alperes által megtérítendő felperesnek
(elsőfokú ítélet szerint 53 618 Ft): 50 378 Ft.

d.) BANK 5 Bankkal kötött szerződések

d.1.) BANK 5 hitelkártya

A peres felek összes befizetése: 763 Ft

Ebből közös adósság: 720 Ft

Egy főre eső tartozás: 360 Ft,

Alperes befizetése:

(2008. március-április hónapban 68%, 80% aránnyal számolva): 53 922 Ft,

Alperes által megtérítendő felperesnek
(elsőfokú ítélet szerint 112 212 Ft): 442 Ft.

d.2.) BANK 5 folyószámla hitel

A peres felek összes befizetése:	817 Ft,
Ebből közös adósság:	855 Ft,
Befizetések 2008. március-május hónapra átlagszámítással (32%, 20%, 27% ÷ 3 = 27% 68%, 80%, 73% ÷ 3 = 73%)	
Felperes befizetése közös adósságra vetítve:	45 856 Ft,
Alperes befizetése közös adósságra vetítve:	584 Ft,
Egy főre jutó tartozás:	76 427 Ft,
Alperes által megtérítendő felperesnek (elsőfokú ítélet szerint: 30 571 Ft):	35 156 Ft.

d.3.) BANK 5 személyi kölcsönök

A felek befizetése a helyes, 2008. március-május havi aránypárok szerint elszámolva

a.) felperes nevén lévő BANK 5 személyi kölcsön összes befizetés:	478 Ft,
egy főre eső tartozás:	739 Ft,
felperes befizetése:	073 Ft
alperes befizetése:	45 405 Ft.
Alperes által megtérítendő felperesnek (elsőfokú ítélet szerint: 200 594 Ft):	198 334 Ft.

b.) alperes nevén lévő **BANK 5** személyi kölcsön

összes befizetés:	291 Ft,
egy főre eső tartozás:	645 Ft.

Az ítéltábla nem találta alaposnak e számla vonatkozásában az alperesnek a 2008.06.04. és 2008.09.10. közötti 86 538 Ft befizetés javára történő elszámolására vonatkozó fellebbezési kérelmét. A peres felek közös számlája ugyanis 2009. májusában megszűnt, a lakossági folyószámla a felperes nevén és birtokában maradt, aki arról továbbra is kifizetéseket teljesített. Jóllehet életszerű az alperes előadása, hogy a továbbiakban a felperes nem eszközölt befizetést a nevén nyilvántartott személyi kölcsönbe és annak fedezetét pénztári készpénzbefizetéssel az alperes teremtette meg, azonban ennek tényét az alperes az elsőfokú eljárásban nem bizonyította, a másodfokú eljárásban pedig arra a Pp. 235.§-ának (1) bekezdése szerinti törvényi feltételek hiányában nem volt lehetőség. Ezért helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a felperes birtokában maradt számláról történő fizetést a bíróság a felperes sajátjaként vette figyelembe, ezért a 2008. március-májusi arányszámokkal

a felperes befizetése	97 140 Ft,
alperes befizetése	151 Ft,
felperes által megtérítendő összeg alperesnek (elsőfokú ítélet szerint: 252 873 Ft)	505 Ft.

d.4.) BANK 4 Banki tartozások

d.4.1. Autó lízingdíj elszámolása:	nem változott
------------------------------------	---------------

d.4.2. lakáshitelek:

- lakásvásárlási hitel:

A peres felek összes befizetése

2008. március 3-tól - 2011. február 14. napjáig 1 721 643 Ft volt.

Az alperes részben alappal sérelmezte, hogy ezen összeg 2008. március 3. napi befizetéseket is magában foglal, amikor is a peres felek házassági életközössége még fennállt. Ezért az ítélet tábla a 2008. március 3. napi 9469 Ft, 24 679 Ft, 7060 Ft, 88 Ft és 321 Ft összegű teljesítésekkel az életközösség megszakadása utáni teljesítést, összesen 41 617 Ft-tal csökkentette. Az alperes ezt meghaladóan alaptalanul igényelte 9335 Ft levonását az életközösség megszűnését követően teljesített összegből, mert az BANK 4 Bank tételes havi törlesztő részlet elszámolása szerint ezen összeg befizetésére 2008. április 8. napján került sor, amikor is a peres felek házassági életközössége már megszakadt.

A peres felek életközösség megszakadása utáni befizetése ezért 1 680 026 Ft-ra módosult.

A felperes befizetése az életközösség alatti 41 617 Ft-tal csökkentve: 006 Ft,

alperes befizetése: 000 Ft,

mivel ezt meghaladó teljesítést az alperes nem tudott bizonyítani.

Egy főre jutó összeg: 013 Ft,

alperes köteles megfizetni felperesnek

(elsőfokú ítélet számítási hibáját korrigálva 117 821 Ft helyett) 013 Ft.

e.) átalakított szociálpolitikai támogatás

Az alperes részben alappal vitatta a szociálpolitikai támogatásra vonatkozó elszámolást. Az elsőfokú bíróság az BANK 4 Bank kimutatásának 2. oldalon számlázott tételként kimutatott összegeket tévesen befizetett összegként vette számításba, holott azok kifizetése a peres felek részéről nem történt meg,

ezért 85 527 Ft helyett a tényleges befizetés csupán 70 876 Ft volt.

Az egy főre eső összeg 35 438 Ft,

melynek megfizetésére az alperes köteles.

(Az alperes fellebbezésében azonban ezen tartozást a terhére 70 876 Ft-ban kért elszámolni, nem észlelve, hogy a tartozás a feleket fele-fele arányban terheli.)

f.) állami támogatás

Az alperes alappal sérelmezte az állami támogatás összegének megállapítását is - az előzőekben megjelölt okkal egyezően - mivel az elsőfokú bíróság által megállapított 24 939 Ft helyett a felek tényleges befizetése csupán 24 918 Ft volt, melynek fele 12 459 Ft az alperest terheli.

(Az alperes fellebbezésében ezen tartozást a terhére 24 938 Ft-ban kért elszámolni, nem észlelve, hogy a tartozás a feleket fele-fele arányban terheli.)

4. Az ítéltábla alaposnak találta az alperes fellebbezését a felperes által 2008. május hónapban a közös számláról felvett 105 000 Ft megtérítése vonatkozásában. A peres felek közös számlájáról a felperes 2008. május 13. napján 3 x 25 000 Ft-ot és 1 x 30 000 Ft-ot, összesen 105 000 Ft-ot vett fel, mely összeg felvételét az alperes egyszeri befizetése és a többletjövedelme tette lehetővé, amely teljes egészében a hiteltörlesztésekre nem került felhasználásra, ezért annak megtérítésére a felperes köteles.

Mindezekre figyelemmel a peres felek közötti megtérítési igények elszámolása az alábbiak szerint alakul:

	FELPERES	ALPERES
ingó értékkiegyenlítés	500 Ft	
gépkocsi lízingdíj	147 Ft	
egyéb megtérítési igény	88 053 Ft	
BANK 1 hitelkártya	8803 Ft	
BANK 2 Bankkártya-hitel	26 261 Ft	
BANK 3 kártyahitel		50 378 Ft
BANK 4 hitelkártya		79 825 Ft
BANK 5 hitelkártya		442 Ft
BANK 5 lakossági folyószámlahitel	35 156 Ft	
BANK 5 személyi kölcsön felperes nevén		334 Ft
BANK 5 személyi kölcsön alperes nevén	250 505 Ft	
BANK 4 Bank jelzáloghitel		15 153 Ft
BANK 4 Bank szociálpolitikai támogatás		35 438 Ft
BANK 4 Bank állami támogatás		12 459 Ft
közös számláról felvett készpénz	105 000 Ft	
ÖSSZESEN:	962 425 Ft	029 Ft

Az elszámolás alapján felperes által megtérítendő (962 425 Ft - 507 029 Ft) 455 396 Ft.

Az alperes fellebbezésében 493 238 Ft összegre kérte a marasztalási összeg felemelését, ezért az ítéltábla ezen fellebbezési kérelem keretén belül nemcsak az elsőfokú bíróság, de az alperes számítási hibáit is korrigálhatta a szociálpolitikai támogatás és az állami támogatás alperes által igényelt összegével szemben, annak fele összegben történő elszámolás révén.

5. Az ítéltábla nem találta alaposnak a felperesnek a fellebbezését a perköltség viselésére vonatkozóan sem. Az elsőfokú bíróság a felperes megváltoztatott kereseti kérelme, a pernyertesség és pervesztesség aránya alapján helyes döntött a felperes terhére

megállapított ügyvédi munkadíj összegéről, értékelve az alperes jogi képviselője által kifejtett munkát. Döntése összhangban áll „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletben foglalt jogi szabályozással, ezért annak megváltoztatására az ítéletábra nem látott lehetőséget.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részét részben - a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján - megváltoztatta és a felperes által házastársi közös vagyon címén fizetendő marasztalási összeget 455 396 Ft-ra felemelte.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy sajátos módon a házassági közös vagyon teljes körű megosztására a peres felek között nem került sor, a peres felek anyagi körülményei miatt csupán az életközösség megszakadását követően megfizetett közös adósság elszámolásáról rendelkeztek, azonban az a továbbiakban is a feleket közösen terheli, szükség esetén a peres felek egymással szemben újabb megtérítési igényt támaszthatnak. Az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetésével egyidőben azonban a közös adósság megosztásáról is rendelkezni kell.

Az ítéletábra a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelezte a felperest az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének részbeni megfizetésére, melynek összegét „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1), (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg.

A felperest a másodfokú eljárásban pártfogó ügyvéd képviselte, aki díjának viseléséről a Pp. 87.§ (2) bekezdés alapján a bíróság a perköltség viseléséről szóló határozatában - a díj összegének megállapítása nélkül, a perköltségviselés módjának meghatározásával - határoz, megállapítva, hogy a pártfogó ügyvéd díjának viselésére ki (melyik peres fél) köteles. Más kérdés azonban, hogy a jogi segítségnyújtó szolgálat ténylegesen kötelezi-e a peres felet (feleket) a díj fizetésére, vagy azt a fél részére biztosított támogatási formára tekintettel az állam viseli (Jst. 11/A.§, 11/B.§).

Ezért az ítéletábrának csupán azt kellett megállapítania, hogy ki minősül peres félnek, azaz ki köteles a pártfogó ügyvédi díj viselésére. A perbeli esetben a pernyertesség-pervesztesség aránya a felperes terhére 81-19% volt.

A peres felek személyes költségmentessége folytán a fellebbezési eljárási illetéket „A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban” tárgyú 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1), 14.§-a alapján az állam viseli.

Debrecen, 2012. május 7.

Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk. a tanács elnöke - előadó bíró, Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-